

Sygn. akt IV U 102/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2018 r. w S.

odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 11 grudnia 2017 r. Nr (...)

w sprawie K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o należności z tytułu składek

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że K. B. zachowuje prawo do umorzenia należności z tytułu składek na:

ubezpieczenia społeczne – za okres od kwietnia 2006 roku do grudnia 2006 roku, za styczeń 2007 roku, za okres od czerwca 2007 roku do lipca 2007 roku w łącznej kwocie 5.925,10 (pięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia pięć 10/100) zł, w tym z tytułu: składek – 2.841,10 (dwa tysiące osiemset czterdzieści jeden 10/100) zł, odsetek – 3.084,00 (trzy tysiące osiemdziesiąt cztery) zł,

ubezpieczenie zdrowotne - za lipiec 2007 roku w łącznej kwocie 354,00 (trzysta pięćdziesiąt cztery) zł, w tym z tytułu: składek – 176,00 (sto siedemdziesiąt sześć) zł, odsetek – 178,00 (sto siedemdziesiąt osiem) zł,

Fundusz Pracy – za okres od maja 2006 roku do grudnia 2006 roku, za styczeń 2007 roku, za okres od czerwca 2007 roku do lipca 2007 roku w łącznej kwocie 416,85 (czteryście szesnaście 85/100) zł, w tym z tytułu: składek – 199,85 (sto dziewięćdziesiąt dziewięć 85/100) zł, odsetek – 217,00 (dwieście siedemnaście) zł - pod warunkiem terminowego wywiązania się z układu ratalnego z dnia 6 października 2016 roku (umowa nr (...)).

Sygn. akt IV U 102/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 11 grudnia 2017r., o numerze: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 3 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017r. poz. 1778) w zw. z art. 1 ust. 13 pkt. 2 ustawy z 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek

przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), odmówił K. B. umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne – za okres od kwietnia 2006r. do grudnia 2006r., za styczeń 2007r., za okres od czerwca 2007r. do lipca 2007r. w łącznej kwocie 5.925,10 złotych, w tym z tytułu:

składek – 2.841,10 złotych,

odsetek – 3.084,00 złotych;

- ubezpieczenie zdrowotne - za lipiec 2007r. w łącznej kwocie 354,00 złotych, w tym z tytułu:

składek – 176,00 złotych,

odsetek – 178,00 złotych;

- Fundusz Pracy - za okres od maja 2006r. do grudnia 2006r., za styczeń 2007r., za okres od czerwca 2007r. do lipca 2007r. w łącznej kwocie 416,85 złotych, w tym z tytułu:

składek – 199,85 złotych,

odsetek – 217,00 złotych.

Organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia powyższych należności, stosownie do treści art. 1 ust. 10 ustawy o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, jest nieposiadanie zaległości na dzień wydania decyzji kończącej postępowanie, m. in. z tytułu kosztów egzekucyjnych naliczonych przez Dyrektora Oddziału ZUS, Naczelnika Urzędu Skarbowego lub komornika sądowego. Ubezpieczona powinna była opłacić powyższe należności w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia, tj. do 27 października 2017r. Organ rentowy podniósł, iż ubezpieczona w wyżej wymienionym terminie nie opłaciła należności z tytułu kosztów egzekucyjnych, naliczonych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego. ZUS wskazał również, iż niepodlegające umorzeniu składki wraz z odsetkami za zwłokę spłaca ubezpieczona w ramach układu ratalnego określonego umową z 6 października 2016r., natomiast koszty postępowania egzekucyjnego zapłaciła dopiero 7 listopada 2017r. (decyzja ZUS k. 19-20 akt rentowych).

Odwołanie od w/w decyzji złożyła K. B. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i umorzenie należności z tytułu składek za okresy wskazane w zaskarżonej decyzji. Ubezpieczona podniosła, iż nie została odpowiednio poinformowana co do ciężających na niej kosztach w terminie wymaganym do ich uiszczenia, oraz że uiściła zaległą sumę 7 listopada 2017r (odwołanie ubezpieczonej k. 1 akt sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Podniesiono, że skoro ubezpieczona nie uiściła kosztów egzekucyjnych w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia to nie spełniła przesłanki wynikającej z art. 1 ust. 10 ustawy z 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (odpowiedź na odwołanie k. 2-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 sierpnia 2016r. K. B. wniosła, na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, o umorzenie całości zadłużenia z tytułu nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe za okres objęty ustawą (wniosek ubezpieczonej k. 1 akt rentowych).

W dniu 6 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania egzekucyjnego w stosunku do ubezpieczonej K. B. (postanowienie k. 6 akt rentowych).

Decyzją z 16 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. określił, iż wg. stanu na 1 sierpnia 2016r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za – za okres od kwietnia 2006r. do grudnia 2006r., za styczeń 2007r., za okres od czerwca 2007r. do lipca 2007r. w łącznej kwocie 5.925,10 złotych, w tym z tytułu:

składek – 2.841,10 złotych,

odsetek – 3.084,00 złotych;

- ubezpieczenie zdrowotne - za lipiec 2007r. w łącznej kwocie 354,00 złotych, w tym z tytułu:

składek – 176,00 złotych,

odsetek – 178,00 złotych;

- Fundusz Pracy - za okres od maja 2006r. do grudnia 2006r., za styczeń 2007r., za okres od czerwca 2007r. do lipca 2007r. w łącznej kwocie 416,85 złotych, w tym z tytułu:

składek – 199,85 złotych,

odsetek – 217,00 złotych.

Jednocześnie w treści decyzji (w pkt II) wskazano, iż warunkiem umorzenia wskazanych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu (z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 r., nieobjętych postępowaniem o umorzenie), które należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty łącznie, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie systemowej oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (decyzja ZUS k. 8-10 akt rentowych).

Przedmiotowa decyzja została doręczona ubezpieczonej 26 września 2016r. i uprawomocniła się z dniem 27 października 2016r. (potwierdzenie doręczenia k. 8v akt rentowych).

Dnia 6 października 2016r. organ rentowy zawarł z K. B. umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek i odsetek w łącznej kwocie 12.149, 92 złotych, na podstawie której ubezpieczona miała spłacać raty zgodnie z jej treścią (kserokopia umowy k. 14–15 akt rentowych).

Układ ratalny jest realizowany przez ubezpieczoną K. B. – wpłaty tytułem należności wynikających z rat regulowane są terminowo i w prawidłowej wysokości (zeznania ubezpieczonej k. 23 akt sprawy).

Należności z tytułu kosztów egzekucyjnych naliczonych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego ubezpieczona uiszcza 7 listopada 2017r. (zeznania ubezpieczonej k. 23 akt sprawy).

Zaskarżoną decyzją z 11 grudnia 2017r., o numerze: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963) w zw. z art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), odmówił K. B. umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za – za okres od kwietnia 2006r. do grudnia 2006r., za styczeń 2007r., za okres od czerwca 2007r. do lipca 2007r. w łącznej kwocie 5.925,10 złotych, w tym z tytułu:

składek – 2.841,10 złotych,

odsetek – 3.084,00 złotych;

- ubezpieczenie zdrowotne - za lipiec 2007r. w łącznej kwocie 354,00 złotych, w tym z tytułu:

składek – 176,00 złotych,

odsetek – 178,00 złotych;

- Fundusz Pracy - za okres od maja 2006r. do grudnia 2006r., za styczeń 2007r., za okres od czerwca 2007r. do lipca 2007r. w łącznej kwocie 416,85 złotych, w tym z tytułu:

składek – 199,85 złotych,

odsetek – 217,00 złotych, wskazując iż ubezpieczona nie uiściła w wymaganym terminie, tj. do 27 października 2017r., należności z tytułu kosztów egzekucyjnych, naliczonych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego.

Powyższy stan faktyczny, który nie był przedmiotem sporu między stronami, został ustalony na podstawie wskazanych przy poszczególnych ustaleniach dowodów, które Sąd w całości uznał za wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej okazało się uzasadnione.

Jak wynika z akt sprawy, ubezpieczona 1 sierpnia 2016r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o umorzenie nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012r. u umorzeniu należności z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551) /dalej jako ustawa abolicyjna/.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 powołanej ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.), umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od 1 stycznia 1999 r. do 28 lutego 2009r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez Dyrektora Oddziału ZUS, Naczelnika Urzędu Skarbowego lub komornika sądowego. W takim wypadku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności podlegających umorzeniu, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych (art. 1 ust. 8 ustawy). Warunkiem umorzenia należności jest nieposiadanie – na dzień wydania decyzji w przedmiocie umorzenia należności – niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez wskazane powyżej odpowiednie podmioty (art. 1 ust. 10 ustawy). Niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia, z tym zastrzeżeniem, iż w przypadku gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się tej decyzji niepodlegające umorzeniu należności zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek ten uważa się za spełniony po ich opłaceniu (art. 1 ust. 11 i 12 ustawy).

W przedmiotowej sprawie organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonej, w dniu 16 września 2016r. wydał decyzję określającą warunki umorzenia, wskazując iż podstawą umorzenia (wymienionych w decyzji należności) jest spłata należności niepodlegających umorzeniu – w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji. Precyzując należności niepodlegające umorzeniu organ rentowy w decyzji o warunkach umorzenia wskazał jedynie, że są to należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie wraz z odsetkami. W decyzji z 16 września 2016r. jako warunek umorzenia należności z tytułu składek wskazanych w pkt I decyzji nie został wymieniony wprost warunek w postaci opłacenia w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się niniejszej decyzji kosztów egzekucyjnych oraz ich kwoty, na niespełnienie czego aktualnie powoduje się organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję. Brak jednoznacznego zapisu o konieczności uregulowania kosztów egzekucyjnych oraz ich wysokości jako warunku umorzenia należności z tytułu składek w decyzji z 16 grudnia 2016r. powoduje, że organ rentowy nie może powoływać się na niespełnienie tego warunku przez ubezpieczoną. Wobec powyższego, uznać należy iż ubezpieczona nie została w odpowiedni sposób poinformowana o konieczności uiszczenia kosztów egzekucyjnych oraz ich wysokości.

Ponadto, podkreślić należy, iż decyzja o odmowie umorzenia należności może zostać wydana dopiero wówczas, jeśli w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia (o której mowa w art. 1 ust. 8 ustawy) niepodlegające umorzeniu należności nie zostaną spłacone albo - w przypadku, gdy zawarto umowę o rozłożeniu należności na raty - nie zostaną one opłacone zgodnie z ustalonymi warunkami.

W tej sytuacji, skoro jednym z warunków umorzenia zaległości jest zapłata należności niepodlegających umorzeniu, to w decyzji określającej warunki umorzenia organ rentowy obowiązany jest wskazać kwoty niepodlegających umorzeniu należności i określić wszystkie warunki jakie musi spełnić ubezpieczony aby w przyszłości uzyskać decyzję o umorzeniu niezapłaconych należności. W okolicznościach niniejszej sprawy bezsprzecznie organ rentowy nie sprostął temu obowiązkowi. W odniesieniu do należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu wskazać należy, iż kwota tych należności faktycznie nie została precyzyjnie wskazana w treści samej decyzji.

Zgodnie z ustalonym harmonogramem spłat, stanowiącym załącznik do umowy zawartej między stronami 6 października 2016r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek, wymagalność ostatniej raty przypada na 20 grudnia 2021r. Jednocześnie jak wynika z materiału dowodowego ubezpieczona realizuje układ ratalny terminowo i w kwotach z niego wynikających. Co powoduje, że zgodnie z art. 1 ust. 12 ustawy abolicyjnej termin 12 miesięcy liczony od dnia uprawomocnienia się decyzji warunkowej wynikającej z ust. 11 tego artykułu ulega przedłużeniu do daty spłaty ostatniej raty, a warunek o którym mowa w ust. 10 uważa się za spełniony po opłaceniu składek rozłożonych na raty. Powyższe powoduje, że zaskarżona decyzja organu rentowego została wydana przedwcześnie, gdyż zgodnie z warunkami umorzenia określonymi w decyzji z 16 września 2016r. oraz umową obowiązującą między stronami o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty, spłata zadłużenia ma nastąpić dopiero 20 grudnia 2021r., tak więc decyzja organu rentowego o umorzeniu należności czy też odmowie ich umorzenia może być wydana dopiero po tej dacie, albo w sytuacji rozwiązania umowy o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty.

Odnosząc się do kosztów postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. po pierwsze trzeba zaznaczyć, iż o uiszczeniu tych kosztów organ rentowy nie wspomniał w punkcie II decyzji warunkowej z 16 grudnia 2016r., tak więc nie wskazał, że uiszczenie tych kosztów jest warunkiem umorzenia należności z tytułu składek określonych w pkt I tej decyzji, w związku z powyższym nie może od tego uzależniać wydania decyzji pozytywnej dla ubezpieczonej. Ze swojego zaniedbania i braku prawidłowego pouczenia ubezpieczonego o konieczności uregulowania kosztów postępowania egzekucyjnego zgodnie ze swoim żądaniem organ rentowy nie może wyciągać negatywnych konsekwencji dla ubezpieczonej.

W sprawie będącej przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego postępowanie egzekucyjne zostało – na wniosek wierzyciela, z uwagi na zawarcie z ubezpieczoną umowy o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty – zawieszona, co powoduje, że komornik w okresie zawieszenia nie wykonywał żadnych czynności, w tym nie ustalił dłużnikowi

kosztów postępowania egzekucyjnego od należności nie podlegających umorzeniu, co do których zawarto umowę o układ ratalny.

W przytoczonych powyżej okolicznościach nie sposób uznać, że ubezpieczona K. B. – nie uiszczając kosztów egzekucyjnych w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji organu rentowego określającej warunki umorzenia, tj. do dnia 27 października 2017r. – nie spełniła warunku umorzenia należności wynikającego z art. 1 ust. 10 i 11 ustawy abolicyjnej. Ponadto, zupełnie nielogiczne i nieuzasadnione (przy założeniu racjonalnego ustawodawcy) byłoby bowiem ustalenie, że ustawodawca – mimo iż dopuszcza możliwość wydłużenia 12-miesięcznego terminu do spłaty należności z tytułu składek, w przypadku zawarcia umowy o rozłożenie na raty tych należności, aż do daty ich opłacenia – nie przewiduje takiej możliwości w przypadku kosztów egzekucyjnych. Mimo iż kwestia ta nie została precyzyjnie określona w przepisach ustawy abolicyjnej, z treści tych przepisów absolutnie nie można wywieść wniosków przeciwnych, stanowiących podstawę rozstrzygnięcia organu rentowego. W okolicznościach sprawy Sąd nie mógł zaaprobować postępowania, w ramach którego stawianym przez organ rentowy warunkiem umorzenia należności z tytułu składek, jest konieczność uregulowania przez ubezpieczoną kosztów egzekucyjnych w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji organu określającej warunki umorzenia, (w której de facto uregulowanie ich nie zostało wskazane jako warunek umorzenia należności) ale jeszcze przed rzeczywistą datą ustalenia wysokości tych kosztów przez organ egzekucyjny jak również przed spłatą należności z tytułu składek, których płatność została rozłożona na raty do 20 grudnia 2021r. Powyższe byłoby sprzeczne z uregulowaniami zawartymi w art. 1 ust. 10, 11 i 12 ustawy abolicyjnej. W ustępie 10 ustawodawca wymienił należności z tytułu składek oraz inne kwoty - odsetki, opłaty prolongacyjne i dodatkowe, koszty upomnienia oraz koszty egzekucyjne, których spłata warunkuje umorzenie należności z tytułu składek. Następnie w ustępie 11 wskazano, że niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10 podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia. Natomiast zgodnie z ust. 12 w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia, niepodlegające umorzeniu należności zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek o którym mowa w ust. 10 (a zatem spłata wszystkich określonych w tym ustępie należności), uważa się za spełniony po ich opłaceniu, a zatem w terminie określonym w zawartej umowie o układ ratalny.

Należy również wskazać, iż w uzasadnieniu wyroku 10 grudnia 2014r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku (III AUa 671/14), wskazał, iż decyzję o odmowie umorzenia należności wydaje się, jeśli w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, nie zostaną spłacone albo – w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności - nie zostaną one opłacone zgodnie z ustalonymi warunkami.

Konkludując stwierdzić należy, iż decyzja organu rentowego z 11 grudnia 2017r. o odmowie umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy obciążających jest wydana przedwcześnie, postępowanie zainicjowane z urzędu przez organ rentowy w tym przedmiocie było bezprzedmiotowe, gdyż termin spłaty należności niepodlegających umorzeniu przypada na 20 grudnia 2021r., układ ratalny obowiązuje między stronami i jest wypełniany przez ubezpieczoną, a uiszczenie kosztów postępowania egzekucyjnego nie zostało wskazane przez organ rentowy jako warunek umorzenia należności w decyzji warunkowej z 16 września 2016r., jak również koszty te zostały zapłacone przez ubezpieczoną 7 listopada 2017r., a więc przed upływem terminu wynikającego z art. 1 ust. 12 ustawy abolicyjnej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.